

KONINGIN WASTI

Serie Nu ben ik alleen

Water vervormt zich naar waar het zich in bevindt, maar het blijft altijd zichzelf.

Sommig water is zee,
of een plas, waar met gele laarsjes in gestampt wordt;
soms zit het opgesloten in een fles, een glas,
of razend stromend in een lichaam.
Sommig water zie je niet,
omdat het in de lucht zit,
of juist onder de grond;
soms is water zweet, of adem, of komkommer.
Wat het ook is, het blijft altijd water.

Maar hoe lang ik me ook probeer te vervormen naar waar ik me in bevind; het maakt niet uit.
Een mens is geen water.
Ik heb al een vorm.
Mijn eigen vorm.
-

Hoe begin je met praten als het enige wat je eigenlijk wil zeggen NEE is?
Hoe begin je daaraan: je begint met de 'n' en je eindigt op 'ee' en eigenlijk zou dat genoeg moeten zijn.
Zou je denken.
Nee.
-

Mijn man wil dat ik, de koninklijke hoofdtooi dragend, mijn schoonheid kom tonen op zijn feest.
Is mijn schoonheid mijn vorm? Nee.
Die hoofdtooi en verder?
Wil mijn man dat ik me naakt kom tonen op zijn feest?
Wat denkt hij wel. Al jaren slapen we op hetzelfde kussen, kussen we elkaars slapen en is hij achter elke deur zo zacht. Maar gaan de deuren open, is het dagenlang feest geweest en zijn er bedwelmende middelen in overvloed, dan is hij alleen maar lief voor eigen winst. Wil hij laten zien hoe mooi ik ben, aan zijn vrienden.
Ja, zo zijn we niet getrouwd natuurlijk.

Wanhoop niet Wasti,
wees als water, Wasti. Stroom mee met het geheel, van boven naar beneden.
Verander met je vormpje mee. Misschien is het zo erg niet.

Ik zal wel gek zijn. Zal ik me daar in een badpak gaan rondlopen en die kerels maar kijken!
Geen haar op mijn hoofd die daaraan denkt. Als Ahasveros me zo mooi vindt, laat hij dan mijn portret op de munten zetten in plaats van zijn eigen opgeblazen kop.

Water neemt alle ruimte in die het krijgt en als er meer water is dan ruimte dan stroomt de ruimte over. Wees als water Wasti.
Hol een rivierbedding uit, slijt tot zand, loop over en stroom door. Water verwoest, Wasti.
Wees als water.
-

En u en ik, we weten al hoe het eindigt. Ik word verstoten!
Mijn man kan zelf niet kiezen en luistert naar zijn raadsheren dus ik, de koningin, word verstoten. Het is altijd hetzelfde, een patriarch die niet weet wat hij moet met een opstandige vrouw en de mannen om hem heen die spreken:
'Als je hier niet op reageert dan komt het hele land in opstand. Als je nu niet met harde hand ingrijpt, dan staat straks het hele land op zijn kop. Geen genade Ahasveros.'

Of, in uw tijd, klinkt dat als:

‘Als je hier niet op reageert dan komt straks het hele land in opstand. Als je nu niet met harde hand ingrijpt, dan staat straks het hele land op zijn kop. Geen genade Vladimir.’

Of:

‘Ze droeg haar hoofddoek verkeerd, we hadden haar niet hoeven vermoorden, maar het is al gebeurd. Het hele land komt in opstand, maar schaar je achter ons, ayatollah Khamenei.

Of zo:

‘Ik hoorde het niet, ik dacht dat zij het ook lekker vond.’

Of:

‘Ik wilde niet dat ze bij me wegging, dus ik vermoordde haar. Noem het zelfverdediging.’

En Ahasveros luistert elke keer weer, dus ik word bij het grofvuil gezet.

Vrouwen die nee zeggen. Ze vinden vaak hun einde.

Nee, ik draag wat ik zelf wil.

Nee, ik wil niet met je trouwen.

Nee. N-ee.

En in elke n-ee ligt een kans om te verliezen, naar elke nee kan niet geluisterd worden en elke NEE kan een potentiële dood betekenen.

Ik zei Nee. En er werd een eind aan mij gemaakt. Geen femicide, bij mij niet. Wel karaktermoord.

-

En ik geloof graag dat ze het eigenlijk helemaal niet erg vonden. Dat niemand het erg vond dat Masha Gina Amini haar hoofddoek niet volgens voorschrift droeg in september 2022. Dat niemand het echt erg vond dat ik mijn hoofdtooi niet opzette in 571 v. Chr. maar dat ze alleen maar bang waren voor de verandering.

Dat ze een losse hoofddoek eigenlijk mooier vinden dan een strakke.

Dat iemand die zelf kiest of ze iets wel of niet wil, eigenlijk veel beter past bij wat God ooit bedacht heeft.

Maar ze zijn laf, zoeken de juiste woorden niet om dat tegen elkaar te zeggen.

Een woordenloosheid als reden voor onuitsprekbaar geweld.

En tot zij de woorden vinden hebben wij het woord al lang gevonden.

En het woord was er in den beginne en het woord was Nee.

En het Nee klinkt steeds harder, in Iran, in Moskou, in Hollywood, in Amsterdam.

Het Nee zal steeds harder klinken tot het zo oorverdovend zal zijn dat iedereen er direct naar luistert. En als de Nee gehoord wordt, zullen we langzaam kunnen beginnen aan een wereld waarin we Ja durven zeggen.

Na mij kwam er nog een vrouw. Haar naam was Ester. Zij zei Nee en redde daarmee haar volk.

Haar nee stond op mijn schouders, zoals mijn Nee op schouders staat.

Alsof we één voor één een decibel toevoegen aan onze weigering, tot die zo hard is dat niemand haar kan ondermijnen.

Uiteindelijk wint het water, Wasti.

De vloedgolf is altijd sterker dan de dam. De waterdruppels in de droogte zullen uiteindelijk vallen. We kunnen niet zonder.

Wees als water, Wasti.

Stroom, vernietig, les dorst, houdt in leven, kolk, deins, kabbel, verdamp, condenseer, breek, neem ruimte in.

Groei.

tekst: Esther van Steenis, spel: Astrid van Eck